

Những vấn đề đang được đặt ra cho khoa học thủy văn nhiệt đới ẩm của nước ta

GS. NGUYỄN VIỆT PHỐ

Chủ tịch Ủy ban quốc gia chương trình thủy văn quốc tế (P11)

Kinh tế ngày càng phát triển thì tác động lên môi trường và các hệ sinh thái ngày càng mạnh mẽ. Sự tiêu thụ tài nguyên theo đầu người là một chỉ thị quan trọng nói lên mối quan hệ giữa các hệ thống kinh tế và các hệ sinh thái toàn cầu và từng khu vực, địa phương. Các hệ sinh thái là nguồn cung cấp nguyên nhiên liệu năng lượng nuôi dưỡng các hệ thống kinh tế và đồng thời cũng là bệ chứa tất cả các chất thải của các hoạt động của con người. Chức năng nguồn và bệ chứa thải của các hệ sinh thái có một giới hạn nhất định. Vượt quá giới hạn đó sẽ dẫn đến hoang mạc. Theo tính toán của các nhà khoa học thì toàn bộ lịch sử nhân loại về tăng trưởng kinh tế ở trình độ của sau thế kỷ 20 là 60 tỷ đô la Mỹ. Ngày nay mức tăng trưởng của kinh tế thế giới với mức đó chỉ cần hai năm. Vì vậy, hiện nay các hệ thống kinh tế đã tương đối lớn so với khả năng của sinh thái quyển. Các giới hạn đã bị vượt và nguồn và bệ chứa thải.

I. KHOA HỌC THỦY VĂN NHIỆT ĐỒI ẨM VIỆT NAM

Vùng nhiệt đới trải dài 42000 km quanh trái đất, nơi nóng và ẩm nhất, kho báu về tài nguyên thiên nhiên, chiếm khoảng 22% diện tích đất của hành tinh với 2970 ha rừng nguyên sinh, giàu tiềm năng thủy điện chưa khai thác, khoảng 30 triệu giống loài động và thực vật, nhiều tài nguyên khoáng sản chưa khai thác; dự tính đến năm 2000, một phần ba của hơn 6 tỷ dân thế giới sống ở đây.

Các vấn đề về kinh tế xã hội và môi trường trong vùng nhiệt đới ẩm là rất phức tạp và hầu như tất cả đều có liên quan đến nước dưới sức ép của số dân đô thị, công nghiệp hóa và vấn đề khai thác sử dụng tài nguyên đất. Công việc quản lý tài nguyên nước và thủy văn phải được xem xét đầy đủ trong kế hoạch phát triển của từng quốc gia.

Chế độ thủy văn và tài nguyên nước thường chịu ảnh hưởng của sự biến động lớn của các điều kiện khí hậu thời tiết. Sự phân phối không đồng đều của nước theo thời gian và không gian với

các điều kiện cực đoan như hạn hán và bão lũ cộng với áp thấp nhiệt đới; bão gây những thiệt hại nghiêm trọng về người, cùa, xâm thực xói mòn cửa trái đất, bồi lắng luồng lạch, nhiễm bẩn và bệnh tật.

Vai trò của khoa học thủy văn nhiệt đới là làm rõ mối tương tác giữa tăng trưởng kinh tế và các hệ sinh thái nước, hiểu biết một cách khoa học mối tương tác giữa đất, thảm thực vật, đại dương, khí quyển và các hoạt động kinh tế của con người, ứng dụng các nghiên cứu thủy văn đó vào chiến lược quản lý tổng hợp tài nguyên nước bao gồm: cải tiến sức sản xuất nông nghiệp, cung cấp nước cho sinh hoạt và tưới ruộng, kiểm soát các vấn đề nước đô thị, phát triển các kỹ thuật sử dụng đất vừa đáp ứng nhu cầu kinh tế xã hội vừa giảm thiểu thiệt hại của lũ lụt và thoái hóa đất, nước. Phát triển lâu bền và quản lý tốt nguồn tài nguyên nước là chìa khóa để tồn tại lâu dài.

Muốn hoàn thành nhiệm vụ to lớn và phức tạp nói trên cần phải phát triển công tác điều tra cơ bản về thủy văn và tài nguyên nước, đồng thời xúc tiến các công việc nghiên cứu để có thể đáp ứng hai yêu cầu của phát triển sau đây:

1. Về chức năng nguồn, các hệ sinh thái nước của ta có khả năng cung cấp được bao nhiêu nước về lượng, đảm bảo chất ở phạm vi toàn quốc, tỉnh, huyện và xã?
2. Về chức năng bê chữa thảm, các hệ sinh thái nước của ta có thể chữa lượng chất thải các loại đến giới hạn nào? X

II. NHỮNG NỘI DUNG CHÍNH VỀ KHOA HỌC KỸ THUẬT CỦA BỘ MÔN THỦY VĂN TRONG THỜI GIAN TỐI

Từ những điều đã phân tích ở trên có thể xếp thành 5 loại nội dung chính sau đây:

I. Các quá trình thủy văn

a) Khái quát các lãnh thổ đồng nhất về thủy văn, tiến hành đánh giá, nhận biết và xác định sự biến đổi theo không gian và thời gian của các quan trắc thủy văn để có thể phân tách và đặc trưng hóa các vùng thủy văn đồng nhất.

Dánh giá các quá trình thủy văn và thủy lực trong các đô thị và các diện tích đang đô thị hóa.

b) Tập trung nghiên cứu các quá trình thủy văn trong các lưu vực đối chứng nhằm xác định phức hợp thực vật - đất - khí hậu, vai trò động lực của chúng trong cân cân nước và năng lượng.

c) Nghiên cứu các động thông qua các mô hình thủy văn.

Sử dụng các mô hình thủy văn xây dựng từ các lưu vực nghiên cứu với các cở khác nhau có lưới số liệu thích hợp để đánh giá tác động của con người và khí hậu gây ra những thay đổi đối với tình biến đổi tự nhiên, tần suất, độ lớn và cỡ của các thay đổi, độ dao động của các thay đổi về mặt địa lý và thời gian.

Dánh giá và thích nghi hóa các phương pháp, mô hình tính toán thủy văn hiện có cho nhu cầu thủy văn vùng đô thị.

d) Bảo vệ môi trường và giảm các thiệt hại, xác định và phân hạng tính nhạy cảm của môi trường đối với các thay đổi làm cơ sở cho việc xây dựng và tăng cường các chính sách bảo vệ, giảm thiệt hại và phục hồi.

Xác định các tác động đến môi trường từ các khu đô thị lớn, các phương pháp quản lý nước ngọt với sự tác động đến môi trường.

2. Xói mòn, ravin trôi và bồi lắng

Khái quát và quan trắc nguồn cát bùn, sự tích tụ và quá trình vận chuyển trên lưu vực và trong lòng sông suối. Dự tính sự bồi lắng trong các hồ chứa, lòng sông, đồng bằng ngập lụt, tại giặc chia và các hồ thiên nhiên.

Thu thập số liệu và nghiên cứu các quá trình từ lưu vực nhỏ đến lưu vực lớn, môi trường là giữa xâm thực và độ phi của đất, hiệu chỉnh các mô hình và phương pháp tính toán, số liệu về tổ thất đất, dòng chảy chất lỏng, chất đáy, xâm thực rãnh, mương trong lớp đất sét mặn, quan hệ giữa chất di流水 và chất lỏng.

So sánh và hệ thống hóa số liệu của các lưu vực nhỏ về xói mòn và bồi lắng vào mô hình hóa số để nhằm ứng dụng dự tính cho các lưu vực không có hoặc ít số liệu.

3. Kiểm soát chất nước

Cùng cố và tăng cường mạnh mẽ kiểm soát chất nước. Hàng năm tổ chức đánh giá lượng chất nước quốc gia.

Lиên hệ với tổ chức WMO / HOMS để được cung cấp chuyên giao hệ thống công nghệ về thu thập xử lý số liệu về chất nước.

Kiểm soát thuốc sâu, phân hóa học, các chất vi sinh ký sinh, vec-tơ gây bệnh, sự nhiễm bẩn và các chất hữu cơ từ nước thải sinh hoạt và công nghiệp. Các hóa chất độc hại và hóa chất nitrung từ công nghiệp, cũng cần chú ý sự nhiễm bẩn nước từ nhiễm bẩn không khí, nhất là ở vùng thi như mưa axit, các chất thải từ các trại chăn nuôi.

Thay đổi tình hình dòng chảy mặt ở các đô thị, nơi mà hệ thống tiêu nước thường không涉足 do sự tăng số dân.

Cát bùn, xói mòn và bồi lắng cũng là nguyên nhân gây ra hôi thối bẩn nước.

Theo xu thế tập trung đô thị, tác động tổng hợp của sự tăng số dân, đô thị hóa và công nghiệp hóa lên các quá trình thủy văn càng phức tạp, môi trường thiên nhiên thay đổi kéo theo các thay

về lượng và chất của tài nguyên nước. Vấn đề thủy văn đã trở lên bức thiết trong việc kiểm soát nhiễm bẩn nước, tiêu thoát nước, xử lý nước thải, cấp nước và bảo vệ sức khỏe.

Dưới sự tác động của các hoạt động khai thác tài nguyên, việc xây dựng các công trình trên sông đã và đang hàng ngày hàng giờ tác động lên tài nguyên nước các sông, các hồ nhân tạo và thiên nhiên. Vấn đề thủy văn các hồ chứa bao gồm sự bồi lắng ở lòng hồ, xói lở lòng sông ở hạ lưu, hiện tượng eutrophication (giàu dinh dưỡng). Từ đó việc quản lý tài nguyên nước phải gắn với các vấn đề môi trường, kinh tế xã hội, văn hóa và tổ chức.

4. Các vấn đề đào tạo, công nghệ kỹ thuật và hợp tác quốc tế

Đi đôi với những nội dung mà thực tế phát triển đòi hỏi, khoa học thủy văn phải bao rộng các hoạt động đồng thời với mở rộng kiến thức, đặc biệt là các kiến thức về môi trường, sinh thái và kinh tế xã hội, phải tiếp cận với các công nghệ, kỹ thuật mới trong quan trắc điều tra xử lý lưu trữ số liệu như kỹ thuật viễn thám, máy tính điện tử. Với khái niệm môi trường các hệ sinh thái nước là bể chứa thải, các chất thải có nhiều nguồn gốc khi vào các đối tượng nước lại tương tác với nhau phức tạp, người cán bộ thủy văn phải có kiến thức tổng hợp về lý, hóa, thì mới có thể đảm đương được nhiệm vụ kiểm soát chất nước. Từ đó nhiệm vụ đào tạo mới, đào tạo lại đối với khoa học thủy văn là rất bức thiết để đổi mới các nhà thủy văn tiếp cận được với những chuyển biến mạnh mẽ của thế giới và cũng là cơ sở để mở rộng hợp tác quốc tế, tiếp thu được các chuyển giao kỹ thuật công nghệ mới trong lĩnh vực thủy văn và tài nguyên nước.

MỘT SỐ Ý KIẾN KẾT LUẬN

Nhiệm vụ của khoa học thủy văn trong thời gian tới là rất khó khăn và nặng nề về mặt khoa học, công nghệ kỹ thuật. Muốn phục vụ đặc lực cho chiến lược phát triển kinh tế xã hội đến năm 2000, chúng tôi mong nhà nước, các cơ quan kế hoạch, khoa học, tài chính có sự quan tâm đầu tư đáp ứng cho nhu cầu phát triển của khoa học thủy văn. Song song với điều này, ngành khí tượng thủy văn phải có sự chuyển biến thực sự về mặt phục vụ, cùng cố gắng cung cấp ngang tầm với nhiệm vụ.

Có như vậy, tin chắc rằng ngành KTTV sẽ khẳng định được vị trí của mình trong sự phát triển lâu bền của đất nước.